

KRISTUS JE TAM, KDE SE PRÁVĚ NACHÁZÍME...

Jeden ze zločinců, který visel na kříži vedle Ježíše, se mu rouhal: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě, ale on neudělal nic zlého.“ A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.“ Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.“ (Lk 23,39-43)

NENÍ PRO ČLOVĚKA NIC HORŠÍHO, NEŽ ŽÍT V OMYLU, ILUZI A ZKRESLENÉ REALITĚ

V každém z nás je něco z onoho zločince, který visel vedle Ježíše na kříži a nadával mu. I my někdy zarputile odmítáme přijmout skutečnost takovou, jaká opravdu je a odmítáme se dle toho zařídit. Jen reptáme a nadáváme.

Každý z nás zná ze svého okolí jistě nějakého člověka, který má o sobě a o svém životě naprosto zkreslené představy. Myslí si o sobě mnohem víc, než odpovídá skutečnosti. Takový člověk není bohužel schopen reálně hodnotit svůj život a své jednání. Není proto ani schopný adekvátně reagovat na to, co mu život přináší.

„CÍTÍM SE“ BÝT JINDE, NEŽ MI UKAZUJE MAPA...

Lidé žijící mimo realitu (v omylu, ve lži, v sebeklamu) se podobají cestovateli, který používá mapu, ale místo, kde se právě nachází, odmítá přijmout. „Cítí“ se být někde jinde. Takto se pak samozřejmě není možné někam dostat.

KRISTUS JE TAM, KDE SE PRÁVĚ NACHÁZÍME, NEHLEDEJME HO JINDE...

Pokud naši situaci přijmeme takovou, jaká opravdu je, pokud uznáme, že se nacházíme tam, kde možná ani být i nechceme, tak jsme na cestě ven z nekonečného bludiště. Jen v naší opravdové realitě je totiž možné potkat Krista. On je s námi tam, kde se právě nacházíme. Ať už jsme „nahore, anebo dole“, ať prožíváme radost, anebo starost, bolest, nebo dokonce umírání.

Kristus na každého z nás čeká tam, kde právě jsme (i nyní když čteme tyto řádky). Nehledejme ho proto někde jinde, nebo „až někdy potom“.

Můžeme se ho pokusit oslovit
jako druhý lotr z kříže:
„Ježíši, pamatuj i na mě!“

Převzato z webu www.vira.cz